

Ekbatan

Teheran/Tehran (IR)

Gruzen & Partners

Ekbatan: Sheikh Fazlollah Nouri Epy, Sattari Epy, Lashkari Epy, Sanaye-e-Havapeymayi, Teheran/Teheran, Iran
Ontwerp/Design: Gruzen & Partners, Rahman Golzar, Kim Swoo Geun
Opdrachtgever/Client: Tehran Redevelopment Corporative Company
Ontwerp-oplevering/Design completion: 1968-1992

Aantal woningen/Number of dwellings: 15.593/15.593
Aantal bewoners/Number of inhabitants: ca. 70.000/
 approximately 70,000
Plangebied/Area: ca./
 approximately 221 ha
Woningdichtheid/Dwelling density:
 70,6/70,6/ha

Voorzieningen/Amenities: school, winkelcentrum & bazaar, moskee, sportcomplex, waterzuiveringsinstallatie, parkeergarage, administratie, cultureel centrum, kantoor, ziekenhuis, metrostation, postkantoor/school, shopping centre & bazar, mosque, sports complex, water treatment plant, parking garage, administration, cultural centre, office, hospital, subway station, post office

Bronnen/Sources:
www.ekbatan.ir (geraadpleegd 10 mei 2015/accessed 10 May 2015)
 Wouter Vanstiphout, *The Saddest City in the World: Tehran and the Legacy of an American Dream of Modern Town Planning* (2006) http://www.thenewtown.nl/article.php?id_article=71 (geraadpleegd 15 mei 2015/accessed 15 May 2015)
 Mehran Dashti, *Wohnungsbau und städtische Modernisierung in*

Tehran von 1925 bis 1979: eine Analyse anhand fünf ausgewählter Beispiele. PhD Dissertation (Karlsruhe: University of Karlsruhe, 2002)

Ekbatan oost, zicht vanaf de brandtrap naar het tegenover liggende bouwblok
 Ekbatan East, view from the fire escape balcony towards the opposite block

In de jaren 1960 en 1970 bestonden er nauwe economische betrekkingen tussen de VS en Iran, wat veel Amerikaanse bedrijven ertoe aanmoedigde diverse megaprojecten in Iran te ontwikkelen. In 1966 vroeg het Iranese ministerie van Volkshuisvesting aan Victor Gruen om samen met zijn Iranese partner Abdolaziz Farmanfarmaian een uitgebreid masterplan voor Teheran op te stellen. Gruen's stedenbouwkundige theorie, *The Heart of our Cities*, was gebaseerd op een hiërarchie van stedelijke structuren met een voorname rol voor de commerciële centra. Gruen zag de metropool van de toekomst als één centrale stad, omringd door tien satellietsteden met elk hun eigen centrum. Dit doet denken aan de *Social Cities* van Ebenezer Howard, waarin een centrale stad wordt omringd door een groep tuinsteden. Gruen's ideeën inspireerden hem de grenzen van Teheran op te rekken en een groot aantal nieuwe residentiële buitenwijken te ontwerpen. In 1968 werd ten westen van Teheran gestart met een proefproject van de Tehran Redevelopment Corporative Company, dat bekend zou komen te staan als Ekbatan. Rahman Golzar en Jordan Gruzen, beiden verbonden aan de Amerikaanse vestiging van Gruzen & Partners, werden benaderd om in samenwerking met Victor Gruen het indertijd grootste wooncomplex van het Midden-Oosten te bouwen. Het ging om 15.500 woningen voor circa 70.000 bewoners op een terrein van 221 ha.

Doel was om het modernste woningbouwproject van Iran te creëren en daarmee de wensen in te willigen van de sjah, die het land in de richting van een op westerse planningsprincipes, woningontwerp en bouwtechnieken gebaseerde levensstijl wilde dirigeren. Het project was tegelijkertijd bedoeld om het Teheraanse bevolkingspatroon te reguleren, een deel van het overheidspersoneel te huisvesten en het legerkorps te versterken door te voorzien in betaalbare woningen voor legergezinnen. Met de bouw van Ekbatan werd in 1970 begonnen en de eerste fase werd in 1978 afgerond. Hoewel de islamistische revolutie van 1979 het bouwproces korte tijd onderbrak, werd de uitvoering van de tweede fase in 1980 voortgezet en werd de derde fase uiteindelijk afgerond in 1992.

Bouwkundig gezien is de inspiratie voor dit project vooral ontleend aan Le Corbusier's Unité d'Habitation in Marseille. Het ontwerp bestaat uit 33 reusachtige betonnen blokken die, om het agressieve bouwschema van het project haalbaar te maken en de massaproductie van hoogwaardige, modulaire woningen te realiseren, zijn voorzien van geprefabriceerde gevelpanelen. Een autosnelweg deelt het project in tweeën waarbij het oostelijke deel, bestaande uit tien gewone en vier verlengde U-vormige blokken, was bedoeld voor 'gewoon' overheidspersoneel en het legerkorps. De westkant van het project, met daarin onder meer 19 semi-zeshoekige blokken, was bedoeld voor hoger overheids-personeel en de middenklasse. De U-vormige blokken bestaan uit trapsgewijze gebouwen met vijf, negen en vervolgens 12 verdiepingen en zijn op palen van de grond getild zodat het landschap niet wordt onderbroken. De semi-zeshoekige blokken zijn echter uitgevoerd als vrijstaande objecten en staan op de grond. Hoewel de blokken van 12 verdiepingen, die in een grote groenstrook staan, er aan de buitenkant hetzelfde uit zien, zijn ze aan de binnenkant allemaal anders, doordat ze zijn samengesteld uit verschillende soorten maisonnettes.

De reeks sobere betonnen flatgebouwen in de open ruimte wijkt dramatisch af van de traditionele Iraanse

During the 1960s and 1970s, the close economic ties between the USA and Iran encouraged many American firms to develop various mega-projects in Iran. In 1966, the Iranian Ministry of Housing asked Victor Gruen to prepare a comprehensive master plan for Tehran in collaboration with his Iranian partner Abdolaziz Farmanfarmaian. Gruen's urban theory, entitled *The Heart of our Cities*, is based on a hierarchy of urban structures in which the commercial centres have priority. He envisaged the metropolis of tomorrow as a central city surrounded by ten additional cities, each with its own centre. This resembled Ebenezer Howard's *Social Cities*, in which a central city was surrounded by a cluster of garden cities. These ideas inspired Gruen to expand the border of Tehran and plan many new suburban residential districts. As a result of his planning, in 1968 a pilot project known as Ekbatan was commissioned by the Tehran Redevelopment Corporative Company on the west side of Tehran. Rahman Golzar and Jordan Gruzen of the American office Gruzen & Partners were asked to collaborate with Victor Gruen to design the biggest residential complex in the Middle East at the time: 15,500 housing units for about 70,000 inhabitants in an area of 221 ha.

The goal of the project was to create the most modern housing project in Iran, to fulfil the Shah's wishes to push the country towards a modern lifestyle based on Western urban planning elements, residential design and construction technologies. Simultaneously, the project was meant to control Tehran's population patterns, to accommodate some governmental employees and to reinforce the army by providing affordable housing for its staff and their families. The construction of Ekbatan began in 1970 and the first phase was completed in 1978. Although the Islamic revolution of 1979 caused a short break in the construction process, the implementation of the second phase was continued in 1980, and finally the third phase was completed in 1992.

Architecturally, the main point of inspiration for this project was the Unité d'Habitation designed by Le Corbusier in Marseille. The design consists of 33 huge concrete blocks, for which prefabricated façade panels were used in order to meet the project's aggressive construction schedule and to create mass production of high-quality and modular housing. A motorway divides the project into two parts, of which the eastern part, containing ten regular U-shaped blocks and four long U-shaped blocks, was intended for usual governmental employees and army staff. The western side of the project, including 19 semi-hexagonal blocks, was meant for high-ranking government employees and members of the middle-class. Each U-shaped block has a three-stepped appearance, with five, nine and then 12 floors, and is raised on columns above the ground to provide a continuous landscape. The semi-hexagonal blocks, however, were constructed as freestanding objects set directly on the ground. Situated in a large green strip, the blocks have an outward uniform appearance of 12 floors, but the internal organization is unique, due to the use of various maisonnette types.

The series of concrete flats sit starkly in an open space and dramatically ignore the traditions of Iranian housing. In the original plan, green zones and pools were projected in the spaces between the semi-hexagonal blocks, but after the Islamic revolution these luxurious elements were not completely realized. However, a commercial area was added to Ekbatan as a new type of urban public space, which was the most remarkable influence of Gruen on this project.

Although this prototype of mass housing is rooted in an ideology of modern architecture totally different from Iranian traditional architecture, Ekbatan is surprisingly considered as a successful housing project by many scholars and as a

huisvesting. Het oorspronkelijke ontwerp bevatte voorstellen voor groene zones en bassins in de ruimte tussen de semi-zeshoekige blokken, maar na de islamitische revolutie werden deze luxueuze elementen niet allemaal meer gerealiseerd. Ekbatan werd echter wel voorzien van een nieuw soort stedelijke openbare ruimte: een commerciële zone, die de opvallendste bijdrage van Gruen aan dit project vertegenwoordigt.

Hoewel dit prototype van massawoningbouw is gebaseerd op een ideologie van moderne architectuur die niets gemeen heeft met de traditionele Iranese architectuur, beschouwen veel deskundigen Ekbatan verassend genoeg als een geslaagd woningbouwproject en vinden veel bewoners het er prettig wonen. Het zou kunnen dat deze tevredenheid moet worden toegeschreven aan de sterke identiteit van het complex, het resultaat van helder afgescheiden buitenruimten die doen denken aan de traditionele woningen met binnenhof en omsloten tuin uit de Perzische architectuur. (smas)

pleasant living space by most of its inhabitants. Perhaps this satisfaction is due to the strong identity provided by the clearly defined outdoor spaces, which resemble the traditional courtyard houses and enclosed gardens in Persian architecture. (smas)

Locatie van Ekbatan in Teheran
Location of Ekbatan in Tehran

Luchtfoto van Ekbatan
Aerial view of Ekbatan

Ekbatan in aanbouw
Ekbatan under construction

Ekbatan oost fase 1, kort na voltooiing, 1976
Ekbatan East, phase 1, shortly after completion, 1976

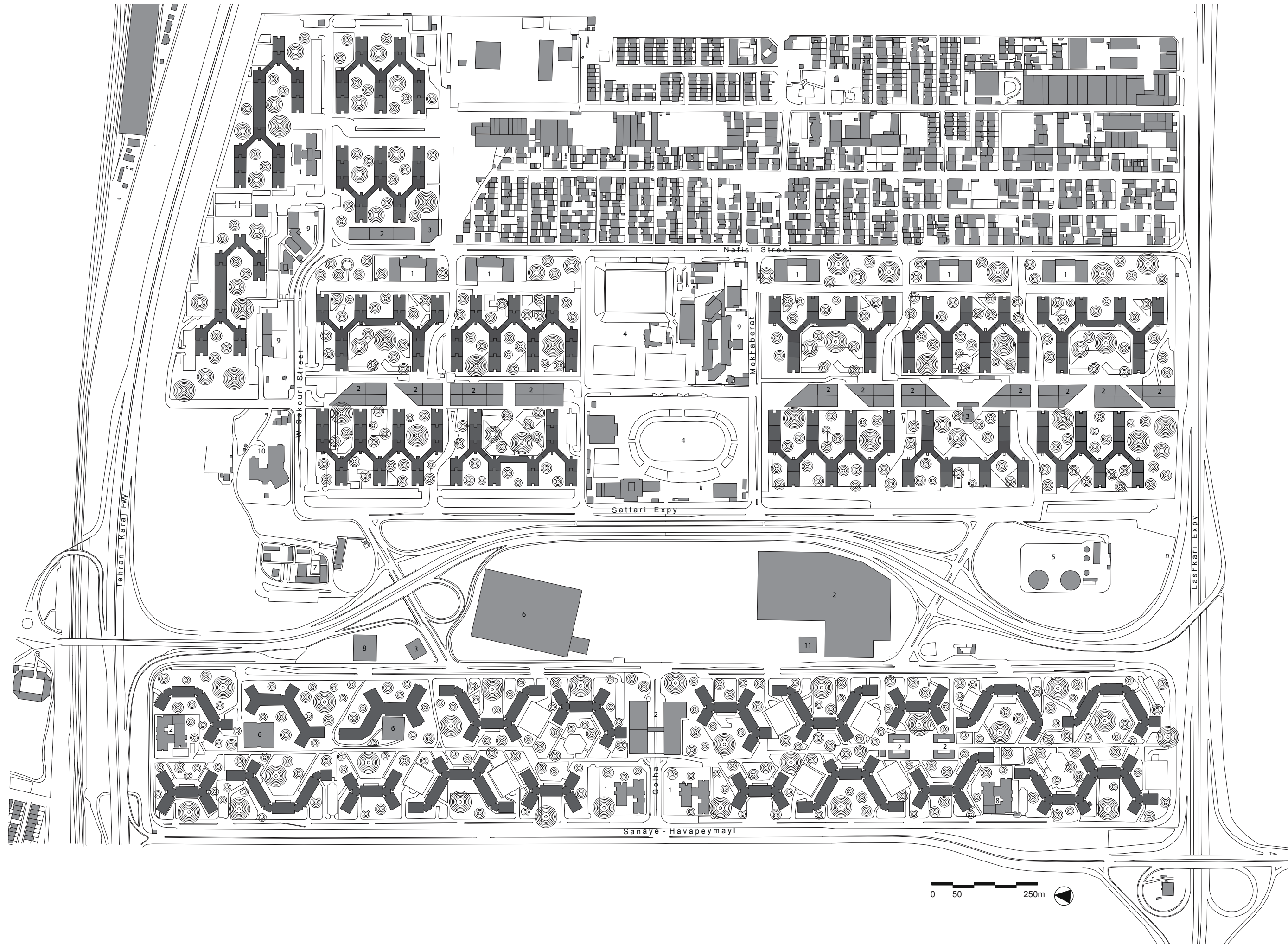
Moskee in Ekbatan oost, fase 1
Mosque in Ekbatan East, phase 1

Een van de scholen langs Nafisi Street
One of the schools along Nafisi Street

Er is een waterzuiveringsinstallatie gebouwd om de bewoners van schoon water te voorzien
A water treatment plant was built to provide the inhabitants with clean water

- Stedenbouwkundige situatie van Ekbatan, 2015**
 Urban layout of Ekbatan, 2015
- 1 school
 - 2 winkelcentrum, bazaar/ shopping mall, bazaar
 - 3 moskee/mosque
 - 4 sportcomplex/ sports complex
 - 5 waterzuiveringsinstallatie/ water treatment plant
 - 6 parkeergarage/ parking garage
 - 7 administratiekantoor/ administration
 - 8 cultureel centrum/ cultural centre
 - 9 kantoor/office
 - 10 ziekenhuis/hospital
 - 11 metrostation/subway station

Straatverkopers in Ekbatan West
Street vendors in Ekbatan West

Voetpad tussen twee woning-blokken in Ekbatan west
Pedestrian road between the blocks of Ekbatan West

Vogelperspectief van Ekbatan west
Bird's-eye view of Ekbatan West

Ekbatan west gezien vanaf Sanaye-Havapeymayi Road
Approaching Ekbatan West from Sanaye-Havapeymayi road

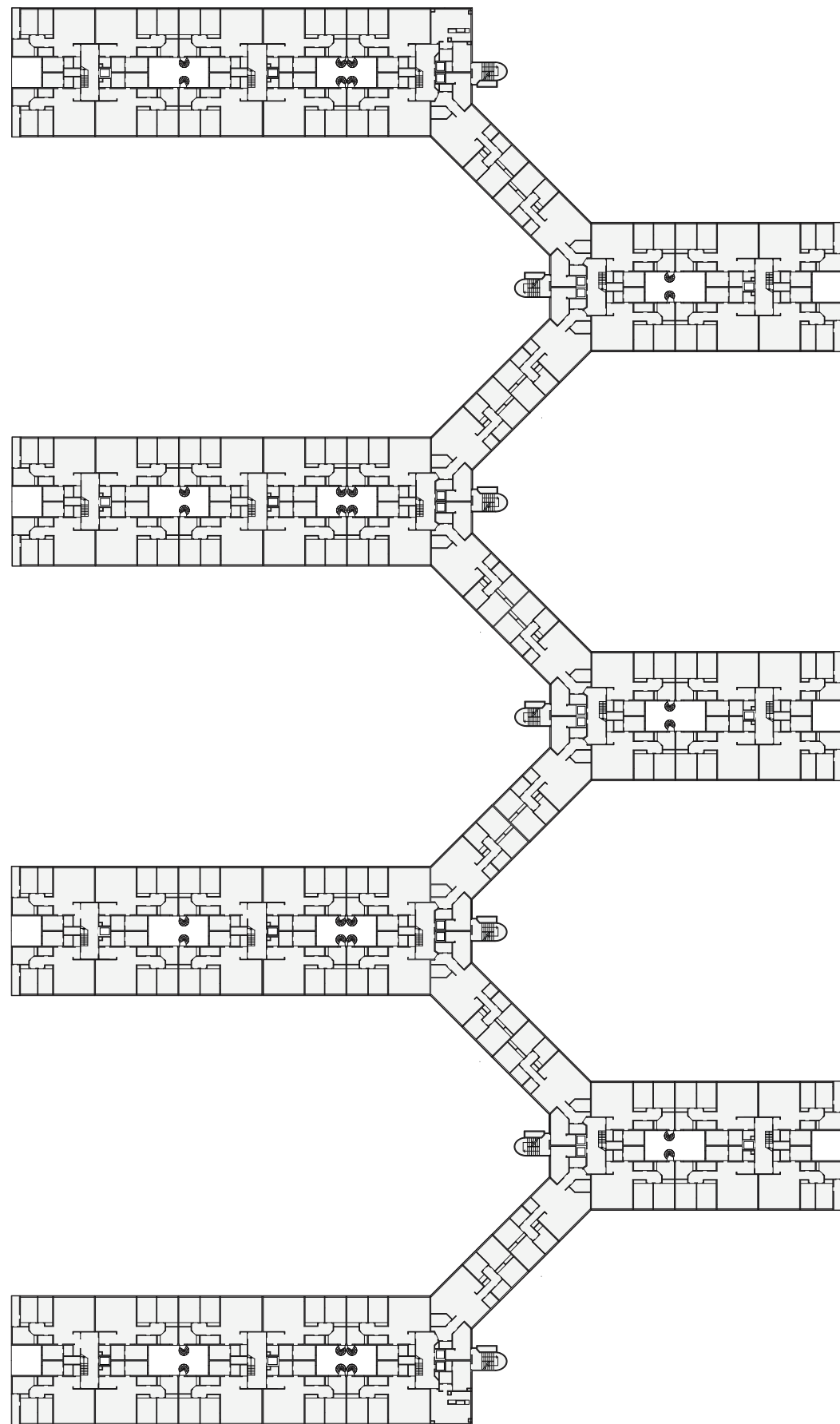
Ekbatan oost: door de opgetilde bouwblokken zijn alle tuinen verbonden.

Ekbatan East: all gardens are connected since the slabs are raised on columns.

De tuinen worden goed onderhouden.
The gardens are well-maintained.

Ekbatan oost: gezien richting winkelcentrum
Ekbatan East: view towards shopping centre

Ekbatan oost: zicht vanuit een woning in de tuin
Ekbatan East: view from a dwelling into the garden

Een van de tuinen in Ekbatan oost
One of the gardens in Ekbatan East

Entree
Entrance

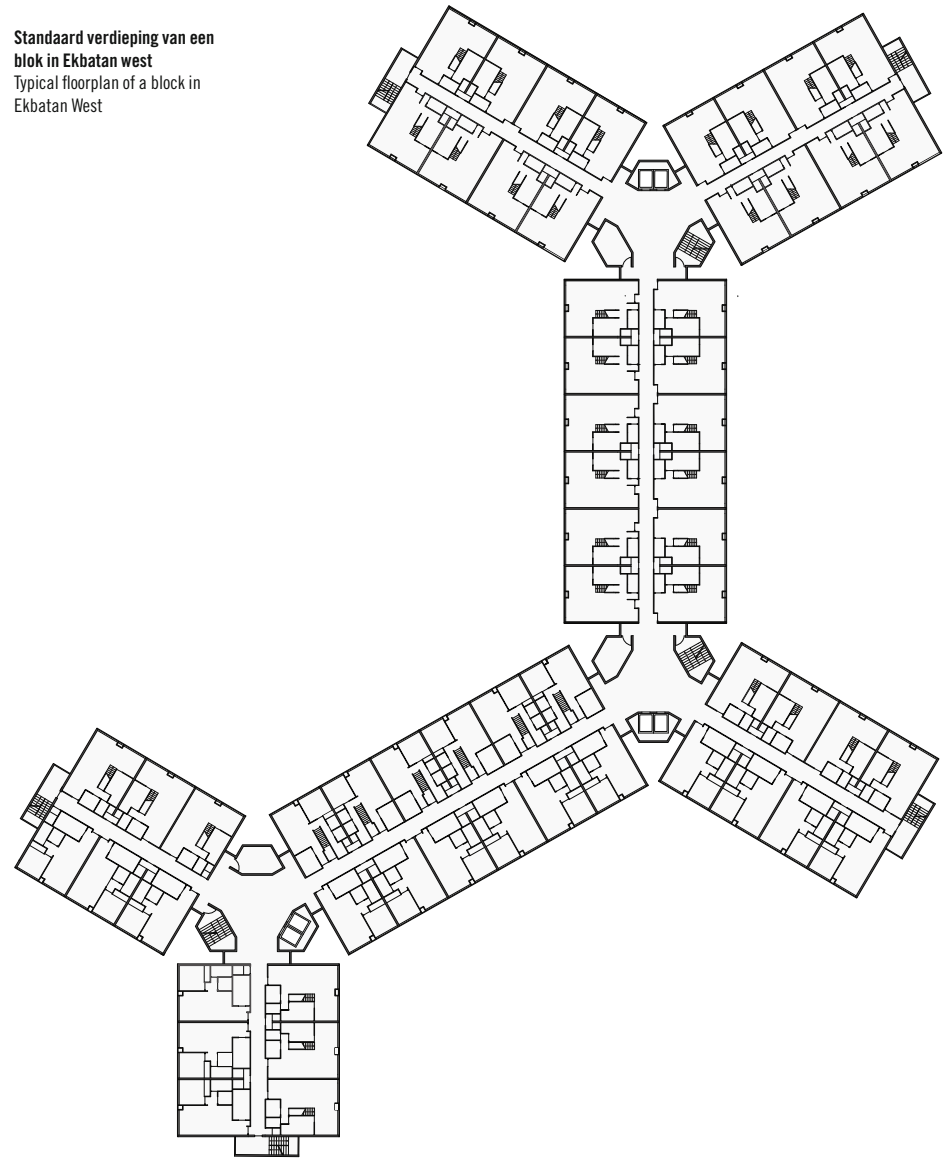

Centraal trappenhuis met liften
Central staircase with lifts

Op de begane grond vormen de tuinen een doorlopende ruimte
On ground-floor level the gardens form a continuous space

Standaard verdieping van een blok in Ekbatan west
Typical floorplan of a block in Ekbatan West

Ekbatan west
Ekbatan West

Zicht op het toegangsdeck van Ekbatan west
View of the entrance deck of Ekbatan West

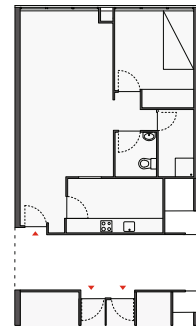
De centrale hal die toegang geeft tot drie centrale gangen.
The central hall gives access to three central corridors.

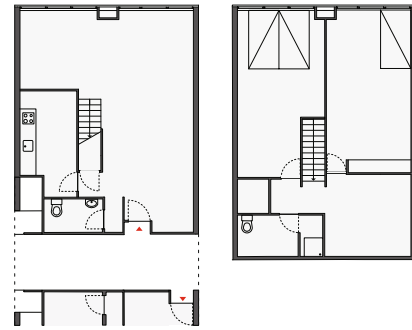
Tuin in Ekbatan west
Garden in Ekbatan West

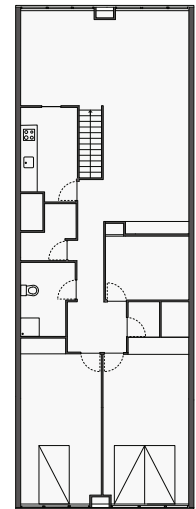
Entree
Entrance

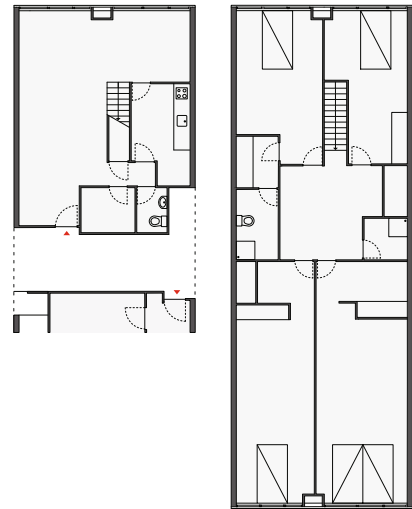
Type 1 (Ekbatan west/West)

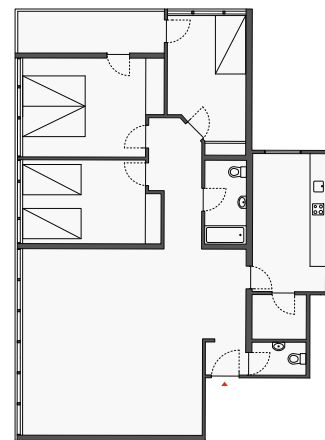
Type 2 (Ekbatan west/West)

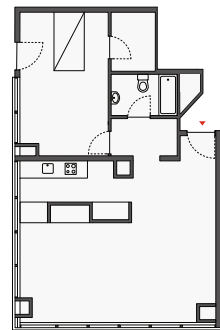
Type 3 (Ekbatan west/West)

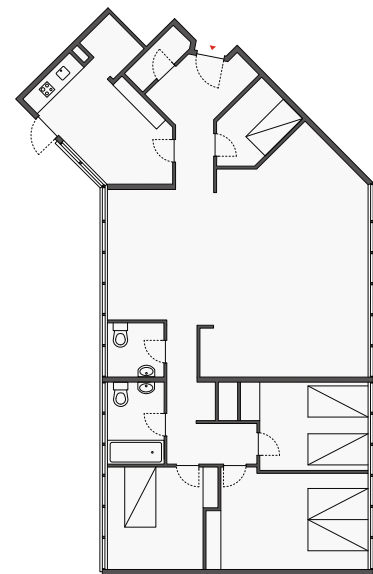
Type 4 (Ekbatan west/West)

Type 5 (Ekbatan oost/East)

Type 6 (Ekbatan oost/East)

Type 7 (Ekbatan oost/East)

Tweekamerwoning (type 1) met een slaapkamer

One-bedroom dwelling (type 1)

De entree van woningtype 3 ligt een verdieping lager aan de corridor.

The entrance of the type 3 dwelling is from the corridor one storey below.

Woningtype 2: de keukenmuur is verwijderd.
Type 2 dwelling. The wall around the kitchen has been removed.

Woon- en eetruimte (type 3)
Living and dining space (type 3)

Nog een woningtype 5, eveneens ingericht met twee gemeubileerde zitgedeelten
Another type 5 dwelling, also furnished with two seating areas

Woningtype 5: de woonruimte heeft twee zitgedeelten: een voor het gezin en een voor gasten.

Type 5 dwelling. The living room has two seating areas: one for the family and one for guests.

